

مسافرانی که برای اروپاییان جالب بودند

۲۹ آذر ۱۴۰۱ ساعت ۱۸:۲۲

آن مسافران خاور زمین را برای کسب علم زیر پا می‌گذارند و تعدادشان بسیار زیاد است. از لحاظ ظاهری هیچ فرقی با درویش‌ها ندارند، جز اینکه با سر و پای برهنه و گیسوان بلند به سفر نمی‌روند.

در دوره قاجار، مستشرقان و خارجیان زیادی با اهداف متعدد سیاسی، گردشگری، اقتصادی، تحقیقی و... وارد ایران شدند. اما جالب است که سفرهایی که از جنس تحقیقی و یا با هدف دیدن کشورهای دیگر صورت می‌گرفت، تنها محدود به اروپاییان نبود. بلکه ایرانیان نیز علیرغم محدودیت‌های بی‌شماری که با آن مواجه بودند، به کشورهای مختلف سفر می‌کردند.

«مسافران دیگری نیز هستند که براساس عقاید اروپایی جالب‌تر به نظر می‌رسند. آنان خاور زمین را برای کسب علم زیر پا می‌گذارند و تعدادشان بسیار زیاد است. از لحاظ ظاهری هیچ فرقی با درویش‌ها ندارند، جز اینکه با سر و پای برهنه و گیسوان بلند به سفر نمی‌روند. علاقه چندانی به علوم الهی و تفکر درباره امور مافوق طبیعت ندارند و جز به آداب و رسوم کشورهای بی‌گذرند و شگفتی‌های هنری و طبیعی آن به هیچ چیز کنجکاو نیستند. نمونه جدید این هرودوت‌های آسیایی شخصی است به نام حاج زین العابدین که در شیروان متولد شده و هفت هشت سال پیش در گذشته است. پس از تحصیل نزد استادان شهیر از جمله پدرش ملا اسکندر که از دانشمندان عصر بوده تصمیم گرفت سراسر جهان را با چشم خودش ببیند و از ایران شروع کرد و پس از پیمودن شرق و غرب این کشور، از بغداد، مکه و سایر نقاط عربستان دیدن کرد. سپس به ایالت سند و کشمیر رفت، از افغانستان و طخارستان و بدخشان و ازبکستان و نواحی پیرامون دریای خزر عبور کرد و از شمال موطنش و ارمنستان و سراسر آسیای صغیر، سوریه و مصر گذشت و مدتی در ترکیه اروپا سرگردان بود و پس از چندی اقامت در قسطنطنیه وارد یونان شد، مدتی در آن کشور به سر برد و سپس با کشتی به سواحل آفریقا رفت و در حدود سال‌های ۱۸۲۵ تا ۱۸۲۶ به الجزایر رسید که هنوز مستقل بود.»

منبع: ژوزف آرتور دو گوبینو، سه سال در آسیا، ترجمه عبدالرضا هوشنگ مهدوی، تهران، نشر قطره ۱۳۸۳، ص ۲۹۴

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۹۰۲۵/بودند-جالب-اروپاییان-مسافرانی>